

عنوان مقاله:

چگونه توانستیم غلطهای املائی دانش آموزم را کمتر کنم؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدعباس موسوی - دبیر جغرافیا، اداره کل آموزش و پرورش استان فارس، آموزش و پرورش منطقه گله دار، آموزشگاه فدک هرج

سیده صدیقه موسوی - لیسانس آموزش ابتدایی، آموزگار پایه سوم، اداره کل آموزش و پرورش استان فارس، آموزش و پرورش منطقه گله دار، آموزشگاه فدک هرج

خلاصه مقاله:

املا، به معنی جانشین ساختن صحیح صورت نوشتاری کلمات و حروف به جای صورت آوایی آنهاست. اصطلاح دیس گرافی نیز برای کودکانی اطلاق میشود که علیرغم هوش طبیعی، بسیار بد مینویسند. برخی معتقدند که بدنویسی این کودکان معمولاً به دلیل عدم هماهنگی حرکتی آنان است اما به هر حال نوشتن باید به عنوان یک عمل پیچیده که شامل رشد ذهنی، مهارتهای حرکتی و بینایی است، در نظر گرفته شود (اچ ایلوارد، الیزابت، ار براون، فرانک ترجمه برادری، رضا، ۱۳۷۷) با توجه به اینکه معمولاً بیان محاوره ای کلمات و نوشتن رسمی آنها در بسیاری از موارد با یکدیگر تطابق ندارد لذا املا نوشتن کار دشواری است. اینجانب در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ با دانش آموزی در پایه سوم ابتدایی مواجه بودم که دارای اختلال در املا نویسی بود. با دیدن این مشکلات تصمیم گرفتم تا راه حل هایی برای بهتر شدن او اتخاذ نمایم. بعد از جمع آوری اطلاعات و تجزیه تحلیل آن، با روش هایی همچون، افزایش تمرکز در دانش آموز، تقویت عضلات، تقویت حافظه دیداری و شنوایی و روش های جدید املاگویی مشکلات او را در درس املا کاهش دادم.

کلمات کلیدی:

دانش آموز - درس املا - اختلالات املا - درمان - شنیدار - دوزبانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1648696>

